

Þegar sveidamenn komu til Eyjarbættis í vönglunarsvindum
til Lefalls vönglunar í lúð Thorgrímssonar sál. og spurdu þann:

"Eg mi ~~þetta~~ elski þessir allra handla í vönglunum
til yðra Thorgrímssonar minna?" Var þann vaxur að segja:

"Já, og þessir líka". En þeir áttu andritar við allu
komu vönglunar og það vissi þann vel, þó þann evarsi:
þeim þunniq.

Einu sinni komu matar í lúð Lefalls í Eyjarbættis, sem
hafði lafari vönglunarsvinda (P.U.) Wign til sláttunnar,
en selt þann vönglunarsvinda og var vönglunarsvinda. Línum að frotta
þat. Þegar þann sá manninn (sem Loptur hét) segir þann:

"Eg á þessum uppi þessum, Loptur?" "Ónei," segir Loptur,
"ég seldi þann svindur, af því ég frotti betur vort á keli þar
en hér" "Ja, sá, þú vilst altsáa övísja mér með þessum,
sá getur þú látið eistumanninn finna þessum, þessum getur
þú sagt þessum til det réttle."

Kong Edward af England er í Gmiden en jöfnu hand. Han kan með
Lethed ungas sáa godu sem alle Samfundsklasser, og þann er en megi
Lathfuld Mand. Der en kom en Klasse Menn, þann ikki kan utstaa.
Der er Snobberne og de opblot viflige. Dem kan þann godu lide nu
og da at give en lille En over voren. Forleden Dag (1902) var Kong

Edward til en Promieuddeling i et Selskab i London. Kongens
 Forsørelse havde naturligvis lokket en Mængde Kæmestier
 af de forstijelligste Klasser der hen, og man saa Folk af alle
 Finheder, lige fra Hofklassesne ned til meget jævne Folk.
 Mellem de Tilstedeværende var ogsaa Kongens Hofkassedirektor.
 Medferm, en meget Fornem og rig Mand. Han syntes ikke
 at befinde sig rigtig vel i Selskabet, hvor han faldt sig løbet
 paa Grund af Folk, han syntes stod længt under ham i Rang.
 Han var for Resten selv begyndt som Skreddersvend og
 han altsaa ikke nogen "Fødsel" at prale af.

I en Pause lykkedes det ham at arbejde sig gennem
 Mængden hen til Kongen, hvem han naturligvis selbdigt
 hilste.

"Ho, he, Deres Majestet," sagde Hofkassedirektøren, "her er mange
 Folk i Dag, synes Deres Majestet forøvrigt ikke, at Selskabet
 er noget belæsede?"

Kongen trak paa Skuldrene.

"Naa, ja, min Gode," sagde Kongen og smilede, "hvad skal
 man vel sige. Vi kan jo ikke allesammen være Skreddere."

Skredderen havde ikke et Ord mere, han skulde have sagt.

þegar ~~er~~ „sinna trúboðid“; Þentjuvík (Asto. Gústason, sr. Fr. Frið. og
 Ólafur Jóhannsd.) hélt vord vetrinum 1901-02 (vínþynn, Hotel Þótund“
 Þentjuvík, var Árni Þáðkariasson einum sinni skaddur þar og hélt vord;
 kemur þá hotel eigandinn Halberg til hans og spyr: „Hvat erud þeir að
 gera hér Árni?“ „Eg er að halda vord“ segir Árni; „lit þess að varma smírn-
 um að fara hér inn og drekka sig fulla.“ Halberg vitnar uppá Árna
 og stefnis þessum. Þetta sýgur um Þentjuvík. Vokurum síðar
 hittir Geir Lögur Kaupm. Árna og segir: „Ertú að passa uppá hann
 Halberg, Árni?“ „Ójá“ segir Árni. „Vís líttvers erud að því þarf
 að passa hann.“ „Já, ég er nú eininlega vissi að passa hann, skeldur
 að gelta þess að menn sem hoth er vid að gangi á „slámmum vegi“
 gangi á „götum vegi“. „Vís, hværn vegur er það?“ „Það er quð
 vegur.“ Vís, hefur þú verid að hanna leggja þann vög í sumar.“

Einum sinni hélt vaxlunastjóri Þ. Killen á býarbarkla línid í
 Sölkensótt og þrefti að láta flesta skann á línid en umtæði
 manni til þess, hittir hann þá Jacob í leinastöfu og segir:
 „Vil dú geida stéð í Sölkensótt fyrir nár í dag, Jacob?“
 „Jeg nía og vill ef mannan lofar“, segir Jacob. „Já, saa
 gætur þú síðid grúa þessin þonan min og reitt stéð
 í Sölkensótt í dag.“

Tidens

Forsagt for Mennesker - men ej for Livet,
 Forsagt for al den fælles Ussældom,
 hvori vi ubevidt spander om,
 som havde vi vort Prag Naturen givet:
 Naturen som er granseløs ophøjet
 i Skrubbed Vædd ^{Stroked} ~~Stroked~~ over os,
 vi bestandig handler den paa Trods
 og i vor Afmagt er saa gud fornøjet!

Vi Millionerne, som gaar i Krig,
 saa snart en Kejser sig i Troen sætter;
 vi Nitkebukkerne for "Kabinetter",
 som er - officielt - mod Løgn og Lirig;
 vi Kabinetteres Kammerfjener - Flote,
 som afskyr - ideelt - Blodhundekoblet,
 men som, saa vort Blod ved Kunst har boblet,
 ej kan - realiter - faa Blod-Bad nok!

Vi, som har dannet Stater imod Stater,
 vi, som belaster dem med Skat paa Skat

og for at kunde gøre fjenden mæt,
 for Trek paa Trek med Præster og Soldater;
 Præsterne, som Vorherres Navn skal høre
 qua Kartionist ind i vor Lynde - Gæld!
 Soldater, som i Krigen slaar ihjel,
 og som i Fred er Arbejdsdagens Tyv!

Vi, som i Handel og i Vandel staar
 alle mod en, hver enkelt mod de mange;
 vi, som paa "Evdthob" Kunderne skal fange
 og her, naar Køsten drives fra hans Gaard;
 vi, som med Sukkerornit hinanden flor,
 og klæber Nat og Dag ved Regne-Putte,
 og maa bedrage - hvis vi ej vil sætte,
 og tæsker Glindern for et "naadigt Aar!"

Og vi - vi, som os Kristenfolke benævner
 og overtræder dagligt Kristus' Bud,
 og pynter Statens Kirker gyldent ud,
 og spætker angøtlig Murens Lybe Revner,
 vi, som brods vore syv Religioner

der hæver Lyden, river. Lasteren ned,
maa gøre Egtesengen dobbelt bred -
bred nok for fjorten Slags Prostitutioner!

Ja, vi - som snart har faldes Maal og Vægt,
men ej en Lov, som alle Folk skal lyde!
vi, som ej putter i den samme Gryde
en Stadskarl og en simpel Tyveknekt;
vi, som - hvis ikke Ordet er for pretet -
blev en Natur-Karikatur paa Jorden,
vi Folk fra Østen, Vesten, Lyden, Norden^a
o ff! hvad blev den til, vor hele Slægt?
(Folger Trachmann)

Matan nokkur sem flúth hafði austan úr sveitum til
Reykjavíkur kom ^{þar} einhverju sinni inn í verslunarbúð eina
og átti þannig lagat sambal. vit eim af verslunarskýrsum
um:

Godan daginn, lafan! Hann er skram bann hvasi í dag;
en metal annara vöðu: Hafid þid elski til disten herna
í lúntinni? þú, leði smáa og stóra, góða og ódýra, viljid

þeir stóra diskur? Já, þetta þann er við að þeir séu stórir
 mjög miklar fjórir, en ég skil að þú elst að þessu nema
 einu. Það er svo áráns margt ^{þarft} sem mér finnst að matar
 þurfi að þessu herna í þessari. Konan mín sagði
 ekki skammta mér graut sta seipna í skál optur svo ég
 má til mest að fá mér disk. Það er allsvo vörn grautar
 diskur sem ég vil fá. Svona? Ekki, stórr! mí svona?
 né stórr! Já, stórr diskur höfum við stórr. Áá? Það
 sagði mér þú matar í gort að hann hefði þessu diskum sem
 hann var með herna í teitinni og hann var allveg matarlegur
 handa mér. Svó? Já, ég skal leita. (Svo fór þeir og leita
 í öllu Eflertanum) „Ha, ha“ hrópaði bóndinn í þessu
 kom auga á stórra þessu fatit sem til var, „þarna
 er hann, þessi er á gortur!“ Já, en þeir voru að þessu
 um diskur; þetta er skólar, matar! Já, mér er sama
 hvort þú kallit það, en þetta er allveg matarlegur grautar
 diskur handa mér, sta heldur að hann taki minna en
 astur lapin? Þú þessu stórr astur.

64.

$$\begin{array}{r}
 \times \quad 8. \text{ mánatur} \\
 \times \quad 100 \\
 = \quad 800 \\
 + \quad 3 \text{ Fodingard} \text{ ''} \\
 \hline
 803 \\
 \times \quad 2 \\
 1606 \\
 + \quad 5 \\
 \hline
 1611 \\
 \times \quad 10 \\
 16110 \\
 + \quad 23 \\
 \hline
 16133 \\
 \times \quad 5 \\
 80665 \\
 + \quad 39 \text{ aldur} \text{ ''''} \\
 \hline
 80704 \\
 \div \quad 365 \\
 \hline
 80339 \\
 \text{''''''''}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 \times \quad 2. \text{ mánatur} \\
 \times \quad 100 \\
 = \quad 200 \\
 + \quad 23 \text{ Fotingard} \text{ ''} \\
 \hline
 223 \\
 \times \quad 2 \\
 446 \\
 + \quad 5 \\
 \hline
 451 \\
 \times \quad 10 \\
 4510 \\
 + \quad 23 \\
 \hline
 4533 \\
 \times \quad 5 \\
 22665 \\
 + \quad 30 \text{ aldur} \text{ ''} \\
 \hline
 22695 \\
 \div \quad 365 \\
 \hline
 22330 \\
 \text{''''}
 \end{array}$$

Stærning first aldurinn?

Þetta er ritad 1904; fyrra dæmið er um Jon Pálsson, hidsídara um Hauke
 Hansi Hauke þá 39 ára er linn 30 ára